

Blind Guardian

Recenze – Live, Christmas Party-Tour (1995)

Recenze na live show aneb Christian Umlauf vypráví o událostech na Guardian Christmas Party-Tour; vystupovali: Skyclad, Love/Hate, Rage, Yngwie Malmsteen, Saxon a Blind Guardian.

15.12.1995 - Aschaffenburg

Nemyslel jsem si tedy vůbec, že po absolutně bombovém Imaginations Tour tohoto roku ještě vyrazím na koncert Blind Guardian, jenže mýlit se, jak známo, je lidské. Po jedné náladu navozující jízdě v autě za doprovodu kazety s Blind Guardian, stanuli jsme já a můj brácha před starým známým problémem: kde, že je ta spropadená hala? Po špehování dvou vlasáčů s praporem Blind Guardian jsme také i my směli onen problém odložit ad akta. Po nezbytně nudné proceduře postávání jsme mohli konečně posoudit halu zevnitř. Velikou chválu tedy tímto vznáším na pódiovou dekoraci. Prvním pozitivním překvapením večera bylo vystoupení otevíračů Skyclad, o nichž jsem nic nevěděl, což mi bylo sice jedno, ale říci musím, že od malého Martina a jeho chlápků pochází definitivně dobrá muzika. No jo, po každém nahoře přichází dole, teď v podobě Love/Hate. Tedy, kdo může tuhle muziku, ať si ji poslouchá, avšak já si radši našel ihned svůj flek s dost velkým odstupem, což se prokázalo jako dobré rozhodnutí, neboť v předsálí postával v tréninkové Blind Guardian soupravě i pan Kürsch, s nímž se vždy dá dobře pokecat. O něco později se ještě seznamuji s jistým Dave Moorem, kytaristou Skyclad (který mi vštěpoval cosi o taktice pivního množství zkázy). Poté, co jsem prošvihnul Rage i Malmsteena, nechal jsem vypadnout i Saxon a pokoušel jsem se Daveho naučit pár sprostých slov německy, s plným úspěchem. A jak malé dítě na večer vánoční, vyčkávala pak dobře naplněná hala na vystoupení čtyřky krefeldských megakřiklounů. O absolutním překvapení vystoupení mi řekl Hansi již předem, jasně The Last Candle živě. Tahle skladba patří k mým pětačtyřiceti absolutně nejoblíbenějším kouskům Blind Guardian a tak jsem se cítil jak patnáctiletý puberták před pódium Take That. To se nevidí. Avšak dobrý André neměl navíc na pódiu ani milimetr místa, takže se nehnul, asi jak při servírování čaje...jasně, člověk nemůže fungovat každý den na 100%, že? S naraženými žebry, hukotem v uších a splenými vlasy jsem šel ještě po skončení směrem k východu na setkání s Dave Moorem, plně namazaným, kde jsem mu slíbil, že mu příští týden donesu skutečné pivo, kocovina z něhož přináší sebou skutečnou legraci. Shrnutí a podtrženo, vlastně jen další koncert kapely Blind Guardian, ale může být snad něco lepšího? Hláška večera od mého bratra, když jsem zdravil Hansiho: "Jseš trhlej? Tam přece nemůžeš jít nebo ti dají jeho bodyguardi do nosu!"

21.12.1995 - Hannover

Kde vlastně leží Hannover? To musí být severně od Frankfurtu, nebo ne? Tak dobrá, ani pomatenost a sto kilometrů po dálnici nezaplaší hlad, abych viděl Blind Guardian a mohl vyrazit s Dave Moorem na pivo ve snaze ukázat, kdo že je šéfem v tomhle domě. Město jsem už znal, například v podobě koncertních hal, víc však nikoli. Důležité bylo, že jsem se ocitl

záhy před jednou obří fabrikou, avšak zdála se bez vchodu. A k chybějícímu vchodu chyběly také obvyklé figury v obvyklých tričkách Blind Guardian. K tomu všemu byla prachsprostá zima, takže vše ve všem bylo na prd. Ale když již jsme zde, zůstaneme. Krátce před vpouštěním se objevilo pár fandů, což se nedalo počítat ani za osazenstvo nějaké jam-sešlosti. To se ale krátce mělo změnit. Po vpouštění se beztak všichni vrhali na stánek s občerstvením, jenž by svými okořeněnými cenami jistojistě dokázal dát halu od střechy až po sklep, což potřebovala, zrenovovat. Po divokém hledání Dave Moorea, jsme uvízli po show Skyclad v jednom klidném koutku za pódiem a zlikvidovali tu balení piva, jež jsme po mnoha skocích a pořouchlostech propašovali do haly zadním vchodem. To právě kvůli tomu potřebuje člověk průkaz do zákulisí! Poté jsme společně zkoušeli utišit Martinovo hoře z lásky, přičemž čas natolik poskočil, že jsme málem propásli důvod této cesty, který zachytily mé uši při Welcome To Dying. K mému zklamání se ovšem nehrála dnes The Last Candle, což z poloviny k mé spokojenosti zachránila Lord Of The Rings. Po několika veselých kouscích od Magnuse, které vyzněly spíš pozitivně jak negativně, odezněla obvyklá směs skladeb, čímž se pomalu i toto vystoupení přehouplo k svému závěru. Když se teď dívám na hodinky a poznávám, že je jedna po půlnoci, poprvé si uvědomuji, že se s několika pivama v krvi nalézám na 450 km od domova, kde musím v sedm ráno fachtit do práce!

22.12.1995 - Düsseldorf

Tak. Pro dnešek jsem se nahlásil marod, neboť úředník si to může dovolit, ha! Po jedné šeredné sněhem zaváté cestě zpět z Hannoveru domů s dost málo spánkem jsem vyrazil opět na dálnici směr Düsseldorf. Když jsme poté stáli před Phillipshalle, byl jsem fakt rád, že mám vstupenku již u sebe, neboť to, co se odehrávalo před halou mně připomínalo plně něco jako Metallica turné před čtyřmi lety, nebo kdy že to bylo? Po hodinovém postávání uvnitř haly mi bylo díky návštěvnosti nad důvod jasné, že naši chlapci se vyšplhali do vedení tabulky úspěšnosti, což mě na jednu stranu obrovsky potěšilo, ale z pohledu fanouška zase nikoli, neboť se obávám, že časem bude tak zlikvidováno hraní chlapců v halách, jakou jest F63, jakýsi lepší pokoj ve druhém patře s možností, že se budeme moci vzájemně pozdravit. Ale což, mají úspěch a to se počítá. Hala byla v každém případě obří a i když se zastánce neúspěchu snaží, brzy byla zcela zaplněna. Vystoupení Skyclad mělo třídu a tak nové album mohu jen doporučit. Dnes jsem též poprvé viděl do tváře Yngwie Malmsteena a musím říci, že na své nádobíčko je dost rychlej. Nevím také kolik fandů mají Rage, ale tenhle večer jich dostali dost, zvláště když spousta jich šlo hlava nehlava do akce a já chytil vztek, že jsem si kapely nevšimal už dříve, neboť se fakt dobře chytala. No jo, Saxon, to je to samé, jako chleběk s medem, paprikou a pepřem, ale i tak chutná záležitost. Dobrý rock, což však nebyla moje parketa. Jenže když se poté rozsvítilo a na pódiu se začaly hýbat kulisy pro hlavní kapelu večera, nastal také boj o první řady, který jsem dnes zase jednou prohrál. Dnes jsem se také musel vzdát skladeb The Last Candle a Lord Of The Rings, což mne popravdě řečeno i trochu naštvalo. Jenže když pak zazněla A Past And Future Secret za doprovodu houslistky od Skyclad, bylo vše odpuštěno. A to ještě nebyl konec, bylo i lépe, neboť Trial By Fire tento večer odehráli Blind Guardian prvně živě a to v zápřahu společně se dvěma hudebníky od Skyclad, čímž doslova přeplnily pódium v divoký a nekoordinovaný běs, řečeno jinak: obrovská sranda. Po o něco delším vystoupení než obvykle byl pak také i po posledním přídavku konečně šlus, čímž došlo také i k mému uspokojení, neboť jsem již chtěl zamířit do své postele. Konec a hotovo kráčeje směrem domů se špatným vědomím, že během následujícího období snad nebude žádný koncert Blind Guardian. Ale co má bejt, příští album určitě přijde...a ať se stane.

Redaktor: Christian Umlauf (německý fanklubový zpravodaj, překlad Milan Škoda)